

Železničné priecestie na Bojníckej ceste v Prievidzi je súčasťou života mesta už viac ako jedno storočie. Rovnako je súčasťou našich životov – už sme si naň zvykli. Presne tak, ako pred priecestím hromžili už pred 80 rokmi, hromžia vodiči aj dnes počas posunu vlakov.

Neuznanlivé riaditeľstvo železníc

O vyriešenie tohto problému a stavu sa pokúšali predstavitelia mesta a okresu krátko potom, keď v roku 1931 na neosvetlenom priecestí, práve počas posunovania vlakov, utrpel úraz prechádzajúci cyklista. Prišli aj s návrhom riešenia. „*Obec Prievidza a okresný úrad požiadali riaditeľstvo železníc, aby posunovanie vlakov prevádzalo na čiaske koľajníc ležiacich v chotári necpálskom, lebo na bojníckej ceste je ohromná premávka, ktorá je hatená ustavičným posunovaním vlakov cez túto cestu.*“ Riaditeľstvo železníc však neprijalo prievidzské argumenty s odôvodnením, že počas 24 hodín tvoria presuny vlakov celkom len 2 až 2,5 hodiny. A tým vraj premávka nie je hatená. Mesto sa však nedalo a prešlo do protiútokov argumentov. „*Dopriali by sme dotyčnému p. referentovi, aby si dal záležať na veci a aspoň jedon deň stál pri križovatke, aby zkusil, že nakoľko hatí posunovanie vlakov premávku do Bojnických kúpeľov, lebo sa posunuje práve cez deň, keď je i najväčšia premávka.*“ Zároveň pisateľ sťažnosti predostrel čitateľom okresných novín Náš kraj, v ktorom bol príspevok uverejnený v súvislosti so železnicami aj ďalšie „staré hriechy“. Apeloval na väčšie uznanie a pochopenie riaditeľstva železníc pre Prievidzu, keďže „*tá Prievidza práve teraz prispela k okrášleniu stanice a k uľahčeniu premávky na stanicu vybudovaním dlaždeného chodníka, čo by bolo bývalo povinnosťou riaditeľstva, tiež cestu udržiava okres, len aby poskytol pohodlie cestujúcim*“. Napokon dodal, že zo strany železničného riaditeľstva ostávala nevy počutá aj žiadosť o rozšírenie stanice v Prievidzi, keďže komisii leží na stole už niekoľko rokov. Posun k dobrým vzťahom sa nezlepšil ani ďalšou nevybavenou žiadosťou, posunom vlakov na necpálskych koľajach. Preto vedzte, keď na Bojníckej ceste „padnú rampy“, budete nadávať presne tak, ako sa nadávalo už pred viac ako 80 rokmi.

Erik Kližan

Pramene:

Náš kraj, roč. XIII, 1931, č. 17 (1. septembra 1931), s. 6.